

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LII. — Wydana i rozesłana dnia 1 października 1884.

163.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 16 września 1884, dozwalające używania wyskokomierza A. M. Beschornera w gorzelniach opłacających podatek podług wyrobu i podające do wiadomości opis tegoż z rysunkiem i przepisem używania.

W porozumieniu z król. węgierskim ministerstwem skarbu i odnośnie do rozporządzeń ministerstwa skarbu z dnia 25 maja 1884 i z dnia 1 lipca 1884 (Dz. u. p. Nr. 78 i 113), pozwala się, aby gorzelnie opodatkowane podług wyrobu, używały do kontroli podatkowej, począwszy od 1 października 1884, gdy ustanowiona z dnia 19 maja 1884 (Dz. u. p. Nr. 63) nabędzie mocy, wyskokomierz A. M. Beschornera, urządzonego podług dołączonego tutaj przepisu, z zachowaniem zasad przepisu używania, poniżej zamieszczonego.

Dunajewski r. w.

A. Opis

wyskokomierza A. M. Beschornera przeznaczonego do używania w gorzelniach opłacających podatek podług wyrobu.

Główne części składowe tego wyskokomierza, na dołączonej rycinie wyobrażonego, są następujące:

1. skrzynia zewnętrzna na wszystkie części przyrządu;
2. stągiewka alkoholometru;
3. bęben mierniczy główny z liczydłem;
4. przyrządy do kontroli spoczynku bębna mierniczego głównego, jakoto:
 - a) bęben zasobowy z liczydłem;
 - b) dzwonek sygnałowy;
 - c) tarcza sygnałowa;
5. szczególne przyrządy bezpieczeństwa.

Każdy przyrząd opatrzony jest firmą i liczbą bieżącą.

Tą samą liczbą opatrzone są wszystkie główne i większe części składowe.

1. Skrzynia zewnętrzna.

Skrzynia zewnętrzna *A* (Fig. 1, 2, 3, 4 i 5) składa się ze ścian bocznych z kutego żelaza, silnie wzmocnionych, połączonych ściśle z podziurkowanym spodkiem, który jest z lanego żelaza.

Pokrywa skrzyni przystaje szczelnie do ścian skrzyni za pomocą podwójnej zakładki u brzegów i tworzy nad stagiewką alkoholometru baniaste sklepienie.

Banię zamyka z przodu grube szkło, przez które można obserwować alkoholometr, tudzież przyrząd do kontrolowania spoczynku bębna mierniczego głownego (tarczę sygnalową), opisany pod 4, lit. *c*.

Do zamknięcia skrzyni przy pokrywce służą po dwa pręty *a* i *a*₁ (Fig. 1), w kształcie litery *u* zgięte, urządzone do położenia na nich zamknięcia urzędowego, schodzące się po nad temże.

Podziurkowany spodek ma po czterech rogach nóżki *a*₂ (Fig. 1, 2, 3, 4 i 5), opatrzone dziurkami na śruby, za pomocą których przytwierdza się skrzynię do podstawy.

2. Stagiewka alkoholometru.

Stagiewka alkoholometru *B* (Fig. 1, 3 i 14) zrobiona jest z metalu brytańskiego i składa się z dwóch przegród, z których jedna *b*, *b*₃ (Fig. 14) doprowadza wyskok do przyrządu a druga *b*₅ (Fig. 14) odprowadza go do bębna mierniczego.

Stagiewka alkoholometru przytwierdzona jest niewzruszenie za pomocą swojej tylnej ściany bronzowej i dwóch skrzydeł bezpośrednio do tylnej ściany skrzyni a z przodu osadzona jest na wznoszącej się pionowo rurze krzyżownicy *b*₄ (Fig. 3, 5 i 14).

Wyskok wychodzi z rury łączacej przy *b* (Fig. 2, 4, 5, 14) wprost do przegrody *b*, *b*₃ (Fig. 14), stąd do rury *b*₁ (Fig. 14) przeznaczonej na alkoholometr i przez dziób przelewniczy do przegrody *b*₅ (Fig. 14), skąd dostaje się przez wiążące sitko do krzyżownicy *b*₄ (Fig. 3, 5 i 14) a przez nią do głownego bębna mierniczego.

Przednia część stagiewki alkoholometru daje się odjąć i zawiera przewód do tarczy sygnalowej, wzmiankowanej pod l. 4 lit. *c*.

Para i gazy mają uchodzić przez mocna kratę podwójną *b*₂ (Fig. 2, 4, 5 i 14) umieszczoną w tylnej ścianie stagiewki alkoholometru.

3. Główny bęben mierniczy z liczydłem.

Główny bęben mierniczy *C* (Fig. 3, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 15) zrobiony podobnie z metalu brytyjskiego, podzielony jest ścianą na dwie równe połowy, z których każda zawiera dwie równie wielkie przegrody miernicze, tak, że cały bęben mierniczy składa się z czterech całkiem równych przegród I, II, III, IV (Fig. 6, 7, 10, 11).

Każda z tych 4 przegród mieści w sobie 5 litrów, tak, że za jednym obrotem bębna przepływać muszą 20 litrów.

Powietrze i gazy uchodzi małymi otworkami *u* (Fig. 6, 7, 10 i 11) znajdującymi się na bocznej ścianie bębna mierniczego.

Wyskok przypływa do środka bębna rurą *b*₄ (Fig. 3 i 5), na której spoczywa stagiewka alkoholometru a której część pozioma przytwierdzona jest do przedniej i tylnej ściany skrzyni przyrządu, odpływa zaś czterema otworami *c*₁ na obwodzie bębna (Fig. 6, 7, 8, 10, 11, 12, 15).

Oś głównego bębna mierniczego, zrobiona z odlewów twardego, przytwierdzona jest do ściany pośredniej bębna mierniczego za pomocą dwóch krzyżów mosiężnych i obraca się w łożyskach agatowych, z których jedno leży na poziomej części rury przypływowej b_4 (Fig. 3 i 5) a drugie na ścianie niecułek odpływowych.

Nad tem ostatniem łożyskiem umieszczona jest bańka z oliwą do natłuszczania, osłonięta kąpą.

Lewy koniec osi bębna połączony jest za pomocą zwory widełkowej z osią liczydła D (Fig. 3) leżącego na lewej ścianie skrzyni przyrządu.

Główny bęben mierniczy obraca się ku tylnej ścianie skrzyni przyrządu; zastawka nie pozwala mu obracać się w przeciwnym kierunku.

Liczydło ma 6 tarczy z cyframi, widzialnymi od zewnątrz pod ramą metalową i nakrytych szklami.

Ponieważ każdy wylew z bębna wynosi 5 litrów, a nawet każdy pojedynczy wylew bywa oznajmiony, przeto oznajmione liczby wzrastają o 5 jednostek, z których każda oznacza jeden litr aż do 999.995.

Liczba 1,000.000 następująca bezpośrednio po 999.995 podana jest w sześciu zerach (000.000).

Przegrody bębna wypróżniają się do niecułek odpływowych E (Fig. 3, 5 i 15) zrobionych z metalu brytyjskiego; z nich płynie wyskok rurą d do naczynia F (Fig. 5 i 18) a dopiero stąd rurą odpływową e (Fig. 1, 2, 3, 4, 5) wychodzi z przyrządu.

Urządzenie i działanie bębna mierniczego poznać można z rysunków (Fig. 6, 7, 10, 11) wyobrażających obie połowy bębna.

Wyskok wchodzi rurą b_4 (Fig. 3 i 5) do kwadratowego kanału średniego w bębnie mierniczym a stąd do I przegrody jednej połowy bębna. Gdy się to napełni, płynie wyskok do II przegrody drugiej połowy bębna; to sprawia, iż się bęben obraca a przegroda bezpośrednio przedtem napełniona, wypróżnia.

W podobny sposób napełniają się i wypróżniają przegrody III i IV.

4. Przyrządy do kontrolowania spoczynku głównego bębna mierniczego.

a) Bęben rezerwowy z liczydłem.

Gdyby główny bęben mierniczy z jakiejkolwiek przyczyny stanął, dolna połowa jego napełni się zwolna wyskokiem, który w końcu wchodzi szyją bębna z prawej strony do rynny t (Fig. 15) a przez nią do bębna mierniczego zasobowego G (Fig. 3).

Ten bęben mierniczy zrobiony również z metalu brytyjskiego, leży z prawej strony skrzyni aparatu i opiera się z lewej strony na rurze b_4 (Fig. 3 i 5) a z prawej na niecułkach odpływowych E_2 (Fig. 4). Łoża jego osi są agatowe i każde z nich opatrzone bańką na oliwę do natłuszczania i kąpą osłonięte.

Bęben mierniczy zasobowy jest tej samej wielkości, tak samo urządzone i tak samo działa jak główny bęben mierniczy, tylko obraca się w przeciwnym kierunku.

Prawy koniec jego osi połączony jest za pomocą zwory widełkowej z osią liczydła D_1 (Fig. 1, 2 i 3), leżącego na prawej ścianie skrzyni.

Liczydło to jest tak samo urządzone jak liczydło głównego bębna mierniczego.

Z bębna mierniczego zasobowego wylewa się wyskok do niecułek odpływo-wych E (Fig. 4), stąd rura d_1 (Fig. 4) do nasady F (Fig. 3, 4, 5), skąd rura odpływowa e (Fig. 1, 2, 3, 4, 5) wychodzi z wyskokomierza.

b) Sygnał dzwonkowy.

Po lewej stronie bębna mierniczego zasobowego umieszczone są 4 sztyfty i (Fig. 3 i 9), które podnosząc drążek K_1 (Fig. 4 i 5) przyrządu dzwonkowego K (Fig. 4 i 5) sprawiają, że dzwonek K_2 (Fig. 4 i 5) wydaje dźwięk.

W skrzyni przyrządu przy q (Fig. 1) jest kilka wywierconych otworów, ułatwiających obserwowanie sygnału dzwonkowego.

Dla zapobieżenia, aby przez te wywiercone otwory nie usiłowano dostać się do bębnów mierniczych, przytwierdzona jest do wewnętrznej ściany skrzyni przyrządu osłona blaszana, sięgająca aż do wewnętrznego wydłużenia dzwonka.

c) Tarcza sygnałowa.

O spoczynku bębna mierniczego głównego uwiadamia nietylko sygnał dzwonkowy wyraźnie słyszeć się dający, lecz nadto jeszcze tarcza sygnałowa P (Fig. 1, 3 i 15).

W tym celu poza rynną t (Fig. 15) umieszczona skrzyneczka, za pomocą otworu m (Fig. 15) z tą rynną komunikująca, w której znajduje się pływak, opatrzony od dołu próżną kulą l (Fig. 15), od góry zaś biało-czerwonym blatem (tarcza sygnałowa) P (Fig. 1, 3, 15).

Jak tylko bęben mierniczy główny stanie, a w skutek tego wyskok wejdzie do rynny t , napełni się także skrzyneczka wyskokiem, pływak z tarczą sygnałową podniesie się w górę i położenie to będzie dopóty zajmował, dopóki skrzyneczka będzie napełniona płynem.

Do przyrządu dodaje się smoczek, którym się skrzyneczkę wypróżnia.

5. Szczególne przyrządy bezpieczeństwa.

a) Zabezpieczenie otworu odpływowego skrzyni przyrządu.

Ażeby ułatwić przekonywanie się, czy przez otwór odpływowej skrzyni przyrządu, nie wywierano od zewnątrz wpływu na działanie bębna mierniczego, zaprowadzono takie urządzenie, że wyskok nie wchodzi bezpośrednio z niecułek odpływowych E i E_2 (Fig. 3) do rury odpływowej, lecz przez rury d i d_1 do naczynia (przedkomórki) F (Fig. 3 i 18) i dopiero z niego do rury odpływowej.

Gdyby np. próbowało świdrować przy otworze odpływowym dla wpłyńcia na działanie bębna, musiałoby najprzód prześwidrować ściany przedkomórki a według okoliczności także ściany niecułek odpływowych a w takim razie wyskok dostałby się częściowo zrobionymi tak otworami przez przedziurawione dno skrzyni na płytę podstawową a stąd spływałby po podstawie.

Gdyby zatamowano odpływ wyskoku rura odpływowa, przepeniałaby się przedkomorka F (Fig. 3 i 18) i wyskok spływałby podobnież przez dno skrzyni po podstawie.

b) Środki do zapobieżenia spiętrzaniu się wyskoku w skrzyni przyrządu.

Do przekonywania się, czy nie usiłowano przeszkodzić odpływowi spiętrzono-giego wyskoku z samejże skrzyni przyrządu, dla przerwania tym sposobem dia-

łania bębna mierniczego głównego lub zasobowego, albo obu bębnów, umieszczone jest pomiędzy obu bębnami na ścianie zewnętrznej niewielki bęben mierniczego głównego E , naczynie podwójne wyjmować się dające p (Fig. 3 i 15) z 2 przegrodami, z których górną h napełnia się wyskokiem a dolna n (Fig. 3) opatrzona jest otworem z boku umieszczonym.

W razie spiętrzenia się wyskoku w skrzyni wyskokomierza, przegroda ta napełni się wyskokiem.

c) Termometr maksymalny i kule topiące się w rozmaitych stopniach gorąca.

Aby można poznać, czy wyskok, który w skutek wzmiarkowanego właśnie (l. 5 lit. b) spiętrzenia się, dostał się do dolnej przegrody naczynia p a względnie ten, który napełniał górną przegrodę h , nie został usunięty przez podwyższenie temperatury, np. za pomocą wprowadzenia pary i wywołane tym sposobem parowanie, umieszczony jest na przedniej ścianie skrzyni przyrządu w zamkniętym puszdrze termometr maksymalny Reaumura o_1 (Fig. 1 i 16), który łatwo wyjąć się daje, za rozsunięciem szpaga przytrzymujących kulę ręciową termometru.

Obok termometru maksymalnego w tem samem puszdrze leży rurka szklana o (Fig. 1 i 16) zawierająca pięć kul, czerwoną, białą, zieloną, czarną i żółtą, potrzebujących do stopienia się rozmaitych stopni gorąca, mianowicie czerwona około 40° R., biała około 50° R., zielona około 60° R., czarna około 70° R. a żółta około 80° R.

W jakim stopniu gorąca topi się każda z tych kul, podane jest na rurce szklanej.

Podwyższenie temperatury w wyskokomierzu zdradza więc termometr maksymalny a oprócz tego jeszcze stopienie się za każdym razem kul, usiłowanie zaś odparowania płynu wyskokowego zdradza następujące jednocześnie ułotnienie się wyskoku, napełniającego górną przegrodę h naczynia wstawionego p (l. 5 lit. b).

d) Przyrząd do stwierdzenia spoczynku bębna zasobowego.

Gdyby nietylko bęben mierniczy główny, lecz także bęben zasobowy w skutek jakiekolwiek przeszkody stawał, natenczas skrzyneczka r (Fig. 3 i 15) umieszczona pomiędzy obu bębnami na zewnętrznej stronie niewielkich odpływowych E_2 (Fig. 3 i 15) napełni się za pomocą małej rury kolankowej wyskokiem spływającym z bębna mierniczego zasobowego a pływak s (Fig. 3 i 15) w tem naczyniu umieszczony, będzie zajmował wyższe położenie dopóty, dopóki rzeczone naczynie nie zostanie wypróżnione.

Kierownica tego pływaka widzialna jest tylko wewnątrz wyskokomierza i to tylko wtedy, gdy się pływak podniesie.

e) Plombowania.

Do urzędowego zamknięcia skrzyni przyrządu potrzebne jest tylko zamknięcie za pomocą pary prętów a i a_1 wzmiarkowane już pod A_1 .

Szruba krezowa przy rurze przypływowej i szruba holenderska przy rurze odpływowej zabezpieczone już są dostatecznie cylindrem zynkowym a względnie rurą zwierzchnią rury, łączącej przyrząd do pędzenia z wyskokomierzem.

B. Przepis

używania wyskokomierza A. M. Beschornera w Wiedniu w gorzelni opłacającej podatek podług wyrobu.

I. Wyskokomierz zgodny z opisem *A*, gdy ma być ustawiony w gorzelni opłacającej podatek podług wyrobu, powinien być do tego celu uwierzytelny przez jeden z c. k. urzędów miar i wag w Wiedniu, Bernie, Pradze i Lwowie i opatrzony świadectwem uwierzytelnienia, tudzież znakiem urzędu miar i wag.

Nadto zamknięcia, które urząd miar i wag położył na zamku skrzyni, powinny być nienaruszone.

Także dalsze używanie wyskokomierza A. M. Beschornera w Wiedniu już ustawionego, do opodatkowania podług wyrobu, zależy od tego, aby zawsze był pod zamknięciem urzędowym, wyjawszy czas, w ciągu którego odbywały się dochodzenia urzędowe.

II. Wyskokomierz do opodatkowania gorzelni podług wyrobu ustawiony być powinien pod dozorem dwóch wykonawców Władzy skarbowej w obecności przedsiębiorcy gorzelni lub jego zastępcy.

Zanim się ustawianie zacznie, wykonawcy Władzy skarbowej zbadać mają, czy warunki w ustępie I wzmiarkowane są dopełnione.

Jeżeli w tym wzgledzie nie zachodzi żadna wątpliwość, wykonawcy skarbowi, odjawszy zamknięcia urzędowe, mają przyrząd otworzyć i usunawszy środki, które wewnętrzne podczas przewozu ubezpieczały, zbadać, czy która z części wewnętrznych nie uszkodziła się podczas przewozu.

W szczególności trzeba obadwa bębny obracać w kierunkach w opisie wzmiarkowanych, dla przekonania się, czy się łatwo poruszają.

Termometr maksymalny trzeba ostrożnie wyjąć i poddać próbce polegającej na włożeniu go poziomo w wodę wrzaca, wyjęciu po dwóch minutach i zostawieniu w położeniu poziomem póki nie ochłodnie.

Powinien on okazywać 76 do 84° Reaumura i to statecznie przez trzy minuty.

Następnie za pomocą kilku wstrząśnień sprowadzić należy kolumnę rtęciową w najniższe miejsce i próbę ponowić.

Gdy wyskokomierz z jakiekolwiek przyczyny nie znajduje się już pod zamknięciem urzędowem, wykonawca Władzy skarbowej, któremu poruczona jest kontrola stanowcza, winien odjąć i osobno zachowywać plombę urzędu miar i wag, która termometr maksymalny był opatrzony. Jeżeli powyższe badanie termometru maksymalnego nie nasunie żadnej wątpliwości, trzeba ułożyć go naprzód poziomo, zwracając kulkę rtęciową na lewo.

Następnie trzy bańki nad łożami osi obu bębnów trzeba napełnić świeżą oliwą, której gorzelnia ma dostarczyć, położyć na nich osłony, napełnić wyskokiem górną przegrodę naczynia wstawionego *p* do stwierdzenia spiętrzenia w skrzyni przyrządu, a wreszcie zamknąć skrzynię przyrządu i położyć na niej zamknięcie urzędowe.

III. Do ustawienia wyskokomierza przystąpić wolno tylko wtedy, gdy po przedzające badanie nic zasługującego na zarzut nie wykryło.

Ustanawiając przyrząd, trzymać się należy ściśle przepisów §. 61, III l. 2 ustawy z dnia 19 maja 1884 o opodatkowaniu gorzałki i przepisu rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy.

Płyta podstawowa, łącząca wyskokomierz z podstawą, z cegieł wymurowana, zrobiona być musi z lanego żelaza i mieć nóżkę wydłużoną z kotwica i powinna być tak wymurowana, ażeby umieszczony na niej znak w kształcie gwiazdy wskazujący przednią stronę przyrządu, to jest te, po której leży rura odpływowa, był umieszczony od przodu.

Płyta podstawowa widzieć można na dołączonej rycinie Fig. 1, równie jak utwierdzenie oneże w podstawie.

Wyskokomierz, stojący na płycie podstawowej trzeba do niej przyszrubować. Do tego celu znajdować się muszą w czterech rogach tejże płyty otwory opatrzone krokiem szrubowym, które odpowiadają otworom w dnie skrzyni przyrządu przeznaczonym na włożenie szrub utwierdzających.

Szruby te przykręcić trzeba mocno i zabezpieczyć je od nieupoważnionego zwolnienia żelaznemi precikami, opatrzonemi na jednym końcu główką a na drugim końcu uszkiem, przetykając taki prećik przez każde dwie przewiercone głowy szrub i kładąc plombę urzędową na końcu jego opatrzonym w uszko.

IV. Wyskokomierz łączy się z oziębialnikiem przyrządu do pędzenia tym sposobem, że rurę łączącą (§. 67 l. 7 ustawy o opodatkowaniu gorzałki) spaja się z jednej strony ze stagiewką alkoholometru za pomocą krezy do przyrządu przydanej, z drugiej strony z oziębialnikiem za pomocą drugiej krezy, szrubami, których głowy przewiercone są do opłombowania.

Rurę łączącą osłonić należy rurą zwierzchnią, o czem traktuje §. 61 III l. 7, ustawy o opodatkowaniu gorzałki i §. 16 przepisu wykonawczego do tejże.

Rurę odpływową, przez którą wyskok z przyrządu dalej odchodzi, łączy się z przyrządem za pomocą mutry holenderskiej do przyrządu przydanej.

V. Cylinder zynkowy, którego wymaga §. 61, III, l. 1 ustawy o opodatkowaniu gorzałki, ma być zewnatrz całkiem gładki i nie polakierowany, wewnatrz zaś biała farba olejną powleczony i powinien się składać w wyskokomierzu A. M. Beschornera

1. z płaszcza i
2. z pokrywy, która go od góry zamyka.

Do 1. Płaszcz składa się z dwóch części, z których jedna osłania ścianę przednią i dwie ściany boczne skrzyni przyrządu, druga zaś ścianę tylną skrzyni przyrządu.

Część tylna opatrzona jest po obu stronach zakładką, która obejmuje obie przylegające ściany boczne przedniej części.

Tak na tylnej części jak i na obu ścianach bocznych płaszcza są ku wewnątrz uszka do włożenia prećika metalowego, co służy do połączenia obu części płaszcza.

Przednia część płaszcza musi mieć wycięcie do odczytywania oznaczeń termometru maksymalnego i do obserwowania kul topliwych, tudzież wycięcie na rurę odpływową wyskokomierza.

Pierwsze wycięcie opatrzone być powinno drzwiczkami tak urządzonimi, ażeby zamknięcie urzędowe można na nich położyć a część drugiego wycięcia,

rurą odpływową nie wypełniona, powinna dawać się zamykać blachą ochroniającą, zdatną do położenia na niej zamknięcia urzędowego.

Na tej blasze ochroniającej znajdują się do tego celu dwa uszka, którym odpowiadają dwa uszka cylindra zynkowego. Przez obie pary uszek przetyka się pręcik metalowy, urządżony do położenia na nim zamknięcia urzędowego.

Nadto na przedniej części płaszcza, a mianowicie przed tem miejscem skrzyni przyrządu, gdzie jest umieszczony dzwonek, znajduje się otwór kratą opatrzony, ułatwiający obserwowanie sygnału dzwonkowego.

W obu ścianach bocznych przedniej części płaszcza muszą być wycięcia do odczytywania oznaczeń obu liczydeł, których krawędzie, wewnątrz zagięte, winny przylegać mocno do płyty mosiężnej obu liczydeł a które mogą być tylko tak wielkie, jak to jest potrzebne do odczytywania cyfr.

Wycięcie prowadzące do liczydła bębna rezerwowego powinno być opatrzone drzwiczkami, na którychby można położyć zamknięcie urzędowe.

Dolne brzegi cylindra zynkowego przystosowane są do płyty podstawowej a do stałego połączenia z nią mają po obu ścianach bocznych przewiercone wyskoki, którym odpowiadają wyskoki płyty podstawowej, również przewiercone.

Do tego służą jeszcze sworznie, które wtyka się w otwory wyskoków a urządzone tak, aby można położyć na nich zamknięcie urzędowe.

Do 2. Pokrywka cylindra zynkowego powinna mieć kąpę odpowiednią kształtwi stągiewki alkoholometru z wycięciem służącym do obserwowania alkoholometru i tarczy sygnałowej, tudzież nad podziurkowaną częścią stągiewki alkoholometru otwór osłonięty blachą i zamykać powinna obie części płaszcza jak wieko pudełka.

Celem zabezpieczenia płyty szklanej przed stągiewką alkoholometru przeznaczone wycięcie pokrywki opatrzone jest drzwiczkami z kratą.

Tak cztery górne rogi płaszcza jak i cztery rogi pokrywki winny być opatrzone uszkami sobie odpowiadającymi, do położenia na nich zamknięcia urzędowego.

VI. Jak tylko wyskokomierz zostanie ustawiony w sposób, w ustępcach powyższych przepisany, zapisuje się stan liczydeł bębna mierniczego głównego i zasobowego, tudzież stanu ciepłomierza maksymalnego, kładzie się zamknięcie urzędowe na cylindrze zynkowym i z tego co uczyniono spisuje się protokół, który ma także podpisać przedsiębiorca gorzelnii lub jego zastępca.

VII. W celu oznaczenia, ile płynu wyskokowego pędzonego przepłynęło przez wyskokomierz, postępuje się w sposób następujący:

1. Najpierw bada się dokładnie, czy zamknięcia urzędowe na przyrządzie do pędzenia, oziębialniku, rurze zwierzchniej, osłaniającej rurę łączącą oziębialnik z wyskokomierzem, na cylindrze zynkowym tego ostatniego itd. są nienaruszone i czy cel ich nie został udaremiony.

Wszystko, aby było do zarzucenia, będzie urzędownie stwierdzone.

2. Następnie ogląda się dokładnie podstawę, tudzież przestrzeń naokoło tejże i bada, czy niema śladów wyskoku, który płynął po podstawie.

Gdyby coś takiego spostrzeżono, trzeba to niezwłocznie stwierdzić, zawsze pomocy urzędowej.

3. Następnie wstrzymuje się na czas krótki ruch przyrządu do pędzenia, zapisuje się w rejestrze gorzelnianym to, co wskazuje liczydło głównego bębna

mierniczego i odejmuje się tak cylinder zynkowy od wyskokomierza, jak i rurę zwierzchnią od rury łączącej. Ściany wewnętrzne cylindra zynkowego, jakoteż ściany zewnętrzne skrzyni przyrządu i jego połączenie z podstawą, tudzież części wewnętrzne rury zwierzchniej i części zewnętrzne rury łączącej obejrzeć należy z równą starannością i stwierdzić urzędownie wady, jeśli je znaleziono.

Również odczytuje się urzędownie stan liczydła bębna mierniczego zasobowego i termometru maksymalnego i porównywa z ostatniemi zapiskami w rejestrze. Nadto bada się, czy jedna lub kilka kul w rurze szklanej obok termometru maksymalnego nie stopiły się i czy tarcza sygnałowa, oznajmująca o spoczynku bębna mierniczego głównego jest widzialna przez szkło stagiewki alkoholometru.

Gdyby w tej mierze miano co do zarzucenia, trzeba spisać wywód.

Podobnież postąpi się wtedy, gdy się okaże różnica między stanem liczydła bębna mierniczego zasobowego a ostatniem zapisaniem.

4. Teraz wkłada się w rurę zwierzchnią napowrót na rurę łączącą i jeżeli chodzi tylko o prosta kontrolę, tak płaszcz jak i pokrywkę cylindra zynkowego napowrót na skrzynię przyrządu a na rurze zwierzchniej i cylindrze zynkowym, jakoteż na drzwiczках tego ostatniego, kładzie się zamknięcie urzędowe.

5. Kontrola zwyczajna kończy się na czynności urzędowej, wzmiarkowanej w powyższym ustępie.

Zresztą przy kontroli zwyczajnej można zaniechać odejmowania cylindra zynkowego i rury zwierzchniej, jeżeli stosunki ruchu gorzelni lub inne okoliczności nie dają powodu do ścisłejszego badania.

6. Całkowity wynik kontroli zwyczajnej zapisuje się w rejestrze gorzelniom.

7. Przy kontroli stanowczej wykonywa się najprzód czynności wzmiarkowane pod 1 aż do 3 włącznie.

Dalsze postępowanie obejmuje odjęcie pokrywy skrzyni przyrządu, której część wewnętrzna dostępna jest tylko dla kontroli stanowczej i obejrzenie wewnętrznych części przyrządu, mianowicie środków do stwierdzenia spoczynku bębnów mierniczych głównego i zasobowego, jakoteż środka do zabezpieczenia przeciw spiętrzaniu się wyskoku w skrzyni przyrządu.

Jeżeli się okaże różnica pomiędzy oznaczeniem liczydła bębna mierniczego zasobowego a ostatniem zapisaniem, albo jeżeli tarcza sygnałowa daje się widzieć przez szkło stagiewki alkoholometru a od czasu ostatniej rewizji gorzelnia nie uczyniła doniesienia lub taka przerwa w działaniu bębna mierniczego głównego nie była zarzucona, albo jeżeli z oznaczenia zegarowego liczydła zasobowego okaże się, że doniesienia o przerwie nie uczyniono w czasie właściwym, albo jeżeli dolna przegroda naczynia wstawionego p jest napełniona płynem wysokowym albo z górnej przegrody tegoż wyskok, którym była napełniona, zniknął a termometr maksymalny silnie wzburzony, jakoteż jedna lub kilka kulek w rurce o stopiły się, uczynić należy zarzut defraudacyi. Spisawszy istotę czynu, trzeba dolną przegrodę naczynia wstawionego p całkiem wypróżnić, górną zaś jego przegrodę napełnić świeżym wyskokiem.

Należy się także przekonać, czy płynak s nie oznajmuje spoczynku bębna mierniczego zasobowego.

Gdyby skryneczki, w których poruszają się płynaki przeznaczone do uwadamiania o spoczynku bębnów mierniczych głównego i zasobowego były napeł-

nione płynem wyskokowym pędzonym, należy je wypróżnić za pomocą smoczka do wyskokomierza przydanego.

Według okoliczności trzeba za pomocą wstrząśnień sprowadzić sztyft stalowy termometru maksymalnego w najniższe położenie.

Zamiast termometru, który stanie się niezdatnym do użytku, wykonawca kontroli stanowczej osadzić może termometr sprawdzony opłombowany. Gdyby jedna lub kilka kul stopiły się, trzeba rurkę z temi kulkami wyjąć i wziąć pod zamknięcie urzędowe.

Wykonawca kontroli stanowczej może także osadzić nową wypróbowaną i opłombowaną rurkę szklaną z kulkami topliwemi.

Wewnętrzne części wyskokomierza o tyle tylko oglądać należy, o ile to da się uczynić bez odłączania i wyjmowania tych części.

Gdyby się znalazły wady, trzeba je urzędownie stwierdzić a gdyby psuły dokładność oznaczeń wyskokomierza, zabrańić należy używania tegoż do opodatkowania podług wyrobu.

Gdyby sito stagiewki alkoholometru było zatkane, wykonawca Władzy skarbowej sam je oczyści i bańki na oliwę, umieszczone nad łożami osi obu bębnów mierniczych, napełni odpowiednią oliwą, której dostarczyć ma przedsiębiorca gorzelnii.

Gdy w taki sposób zadanie kontroli stanowczej co do wyskokomierza będzie spełnione, wziąć należy naprzód pod zamknięcie urzędowe pokrywę skrzyni przyrządu, cylinder zynkowy z pokrywką, jakoteż drzwiczki cylindra zynkowego.

8. Ogólny wynik kontroli stanowczej zapisać trzeba w rejestrze gorzelnianym.

VIII. Przynajmniej raz w ciągu każdej kampanii, dwóch wykonawców Władzy skarbowej, mianowicie wykonawca kontroli stanowczej i powiatowy kierownik kontroli skontrolować mają w gorzelni oznaczenia ilości na wyskokomierzu, mierząc wyskok z niego wypływający i porównywając tę ilość zmierzona z ilością oznaczoną wyskokomierzem.

Z tąż kontrolą łączy się także próba, czy przyrządy, które mają zapowiadać przerwę w działaniu bębna mierniczego głównego, tudzież bębna mierniczego zasobowego, a względnie o niej przekonywać, sa jeszcze skuteczne, czy więc, gdy podczas przypływu wyskoku zatrzyma się bęben mierniczy główny, porusza się bęben zasobowy z dzwonkiem, czy pływak z tarczą sygnałową podnosi się w górę i czy w takim razie, gdy się zatrzyma także bęben mierniczy zasobowy, porusza się przyrząd do stwierdzenia tego służący.

Rozumie się samo przez sieć, że po zrobieniu tej próby skrzyneczki, w których mieszcza się oba pływaki, trzeba naprzód wypróżnić.

Małą ilość wyskoku, która podczas próby nie zmierzona przez wyskokomierz przepłynie, oznacza się, o ile tylko bęben mierniczy główny był zatrzymany w biegu, podług wskazówki liczydła bębna mierniczego zasobowego a o ile i ten był w biegu zatrzymany, ocenia się ją tylko, zapisuje w rejestrze gorzelnianym i przy obliczaniu miesięcznym podatku od gorzałki, dolicza do ilości oznaczonej za pomocą wyskokomierza.

IX. Gdyby przyrząd do pędzenia, ustawiony w gorzelni podlegającej opodatkowaniu podług wyrobu, dostarczał średnio więcej niż 10 litrów wyskoku na minutę, przedsiębiorca gorzelnii winien postarać się albo o dwa sprawdzone wyskokomierze do chyżości przypływu po 1 aż do 15 litrów na minutę, albo o

sprawdzony wyskokomierz do chyzości przypływu po więcej niż 15 litrów na minutę.

Gdy dwa wyskokomierze mają być zastosowane do jednego przyrządu do pędzenia a względnie do jego oziębialnika, wyskokomierze te winny być połączone z oziębialnikiem w taki sposób, aby rozdzielenie się wyskoku, wychodzącego z oziębialnika na dwa wyskoksmierze, odbywało się w skrzyni powietrznej, według przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu gorzałki, dozwolonej, której dać trzeba odpowiednio większe rozmiary.

Przy ustawianiu obu wyskokomierzy i łączeniu ich z oziębialnikiem, trzeba mieć wzgląd zwłaszcza na to, aby wyskok odpływał jednostajnie ze skrzyni powietrznej do obudwu wyskokomierzy, a czy się tak dzieje, o tem czynnik skarbowy przekonywać się powinien podczas rewizji w gorzelni, jakoteż podczas obliczenia miesięcznego.

Fig. 1.

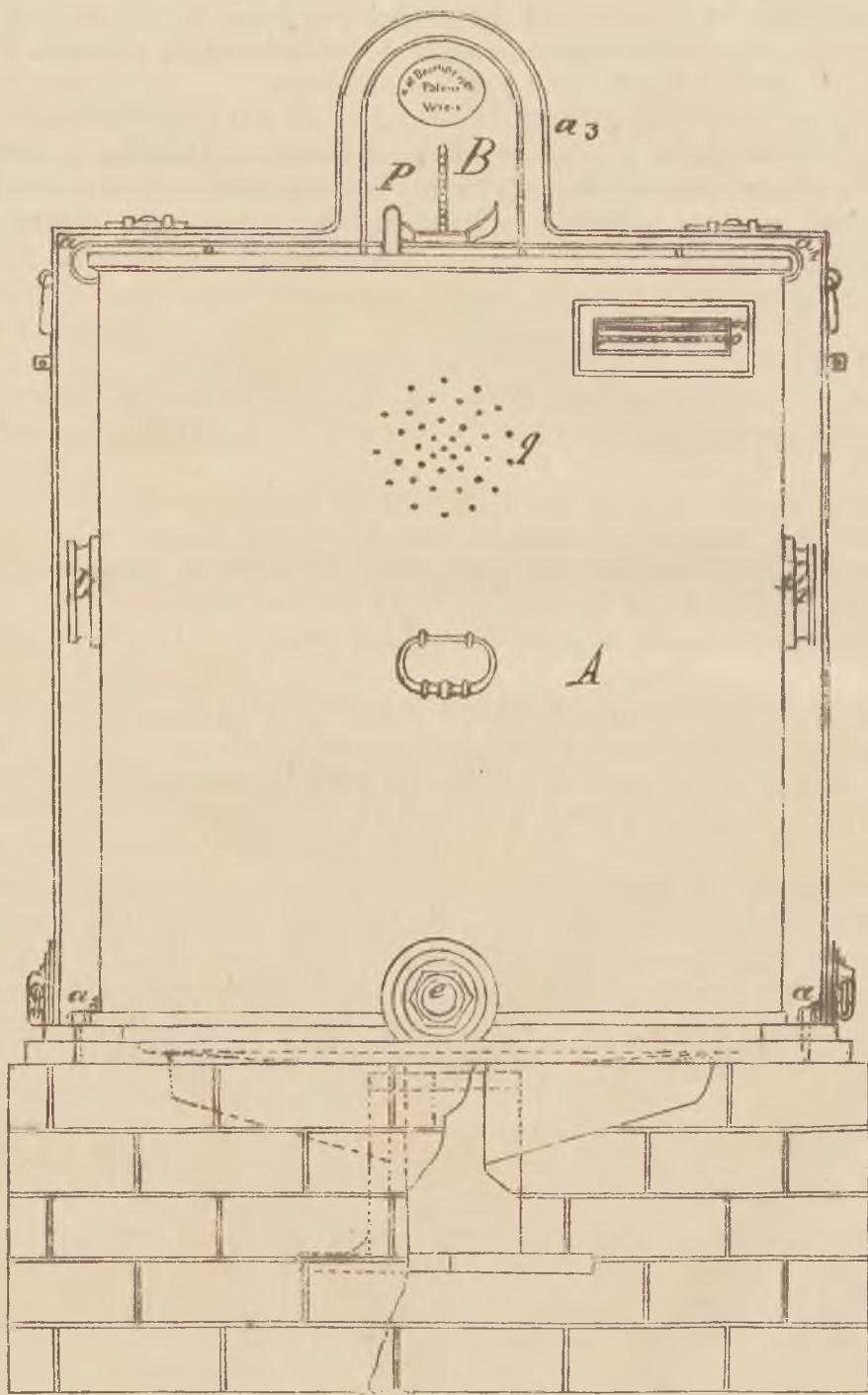

Fig. 2.

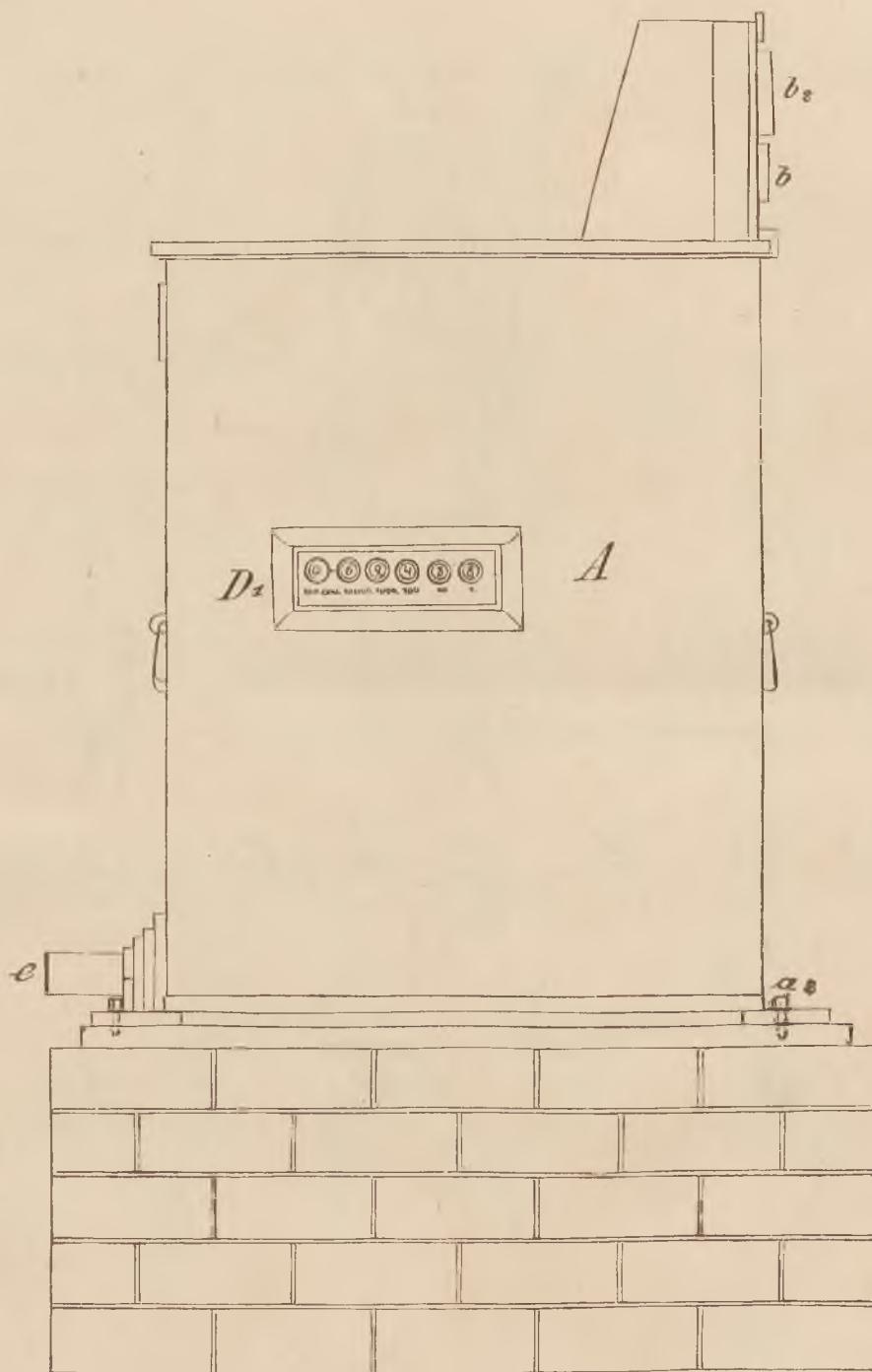

Fig. 3.

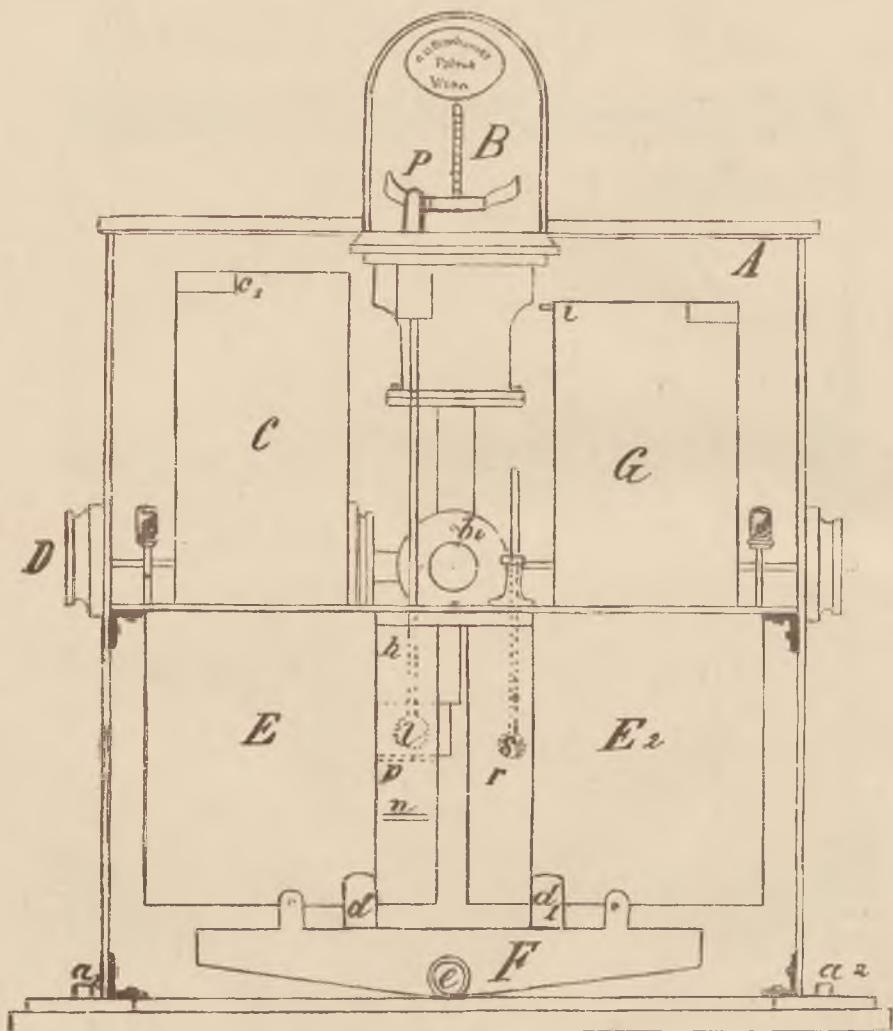

Fig. 4.

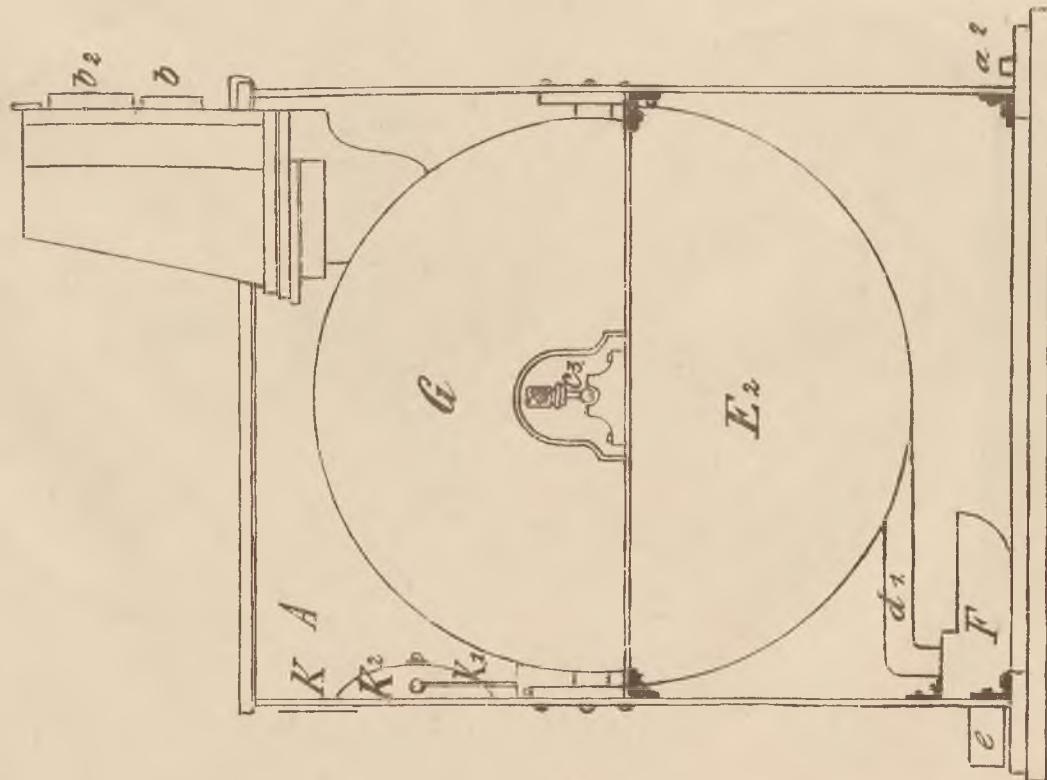
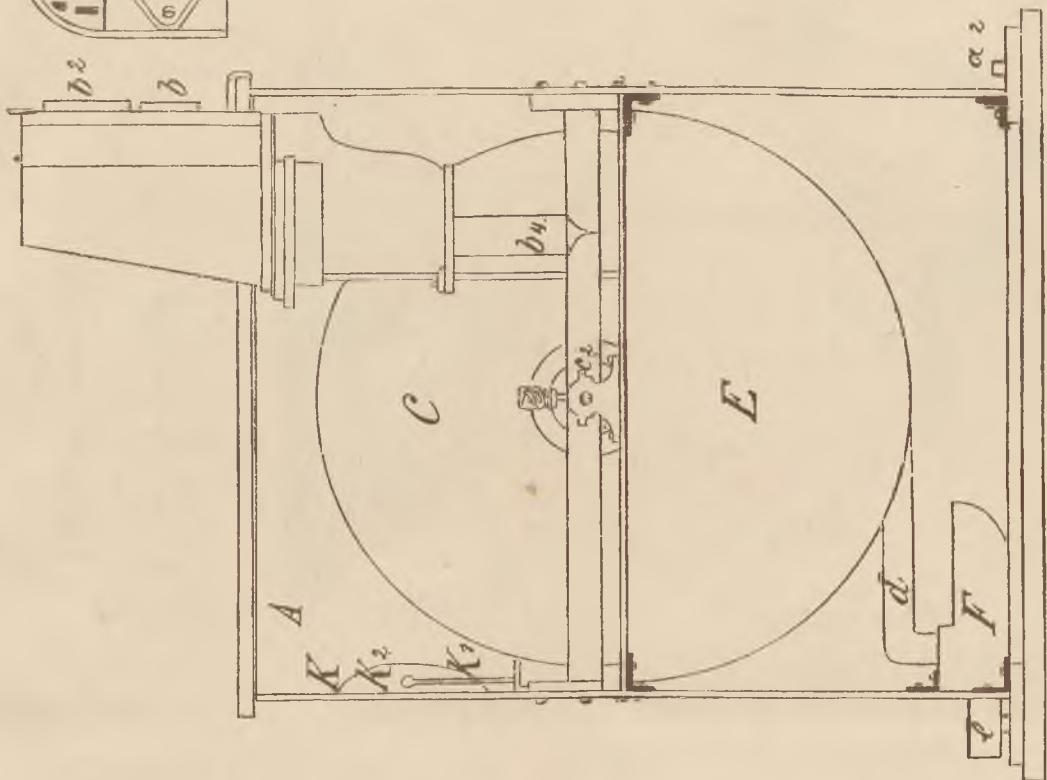

Fig. 5.

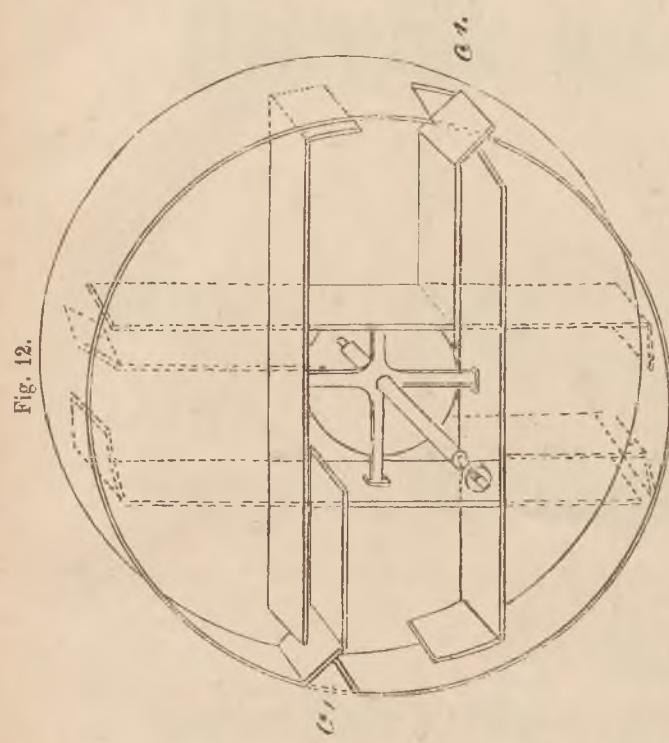

Fig. 12.

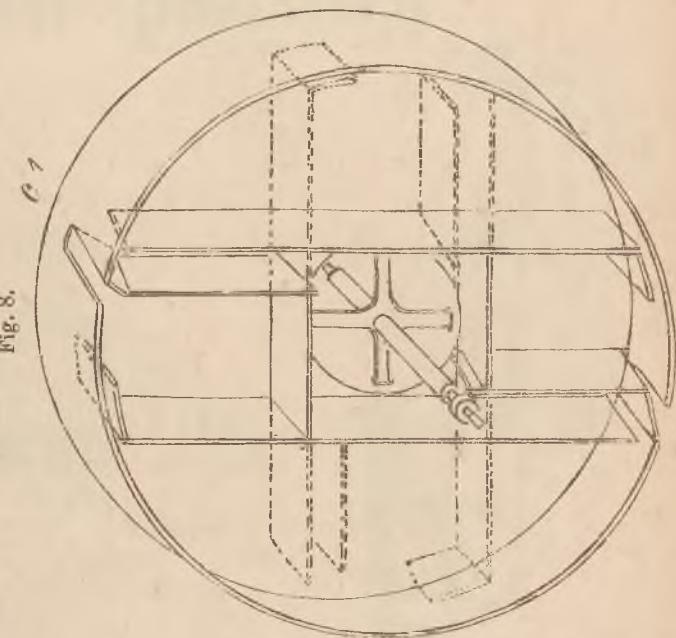

Fig. 8.

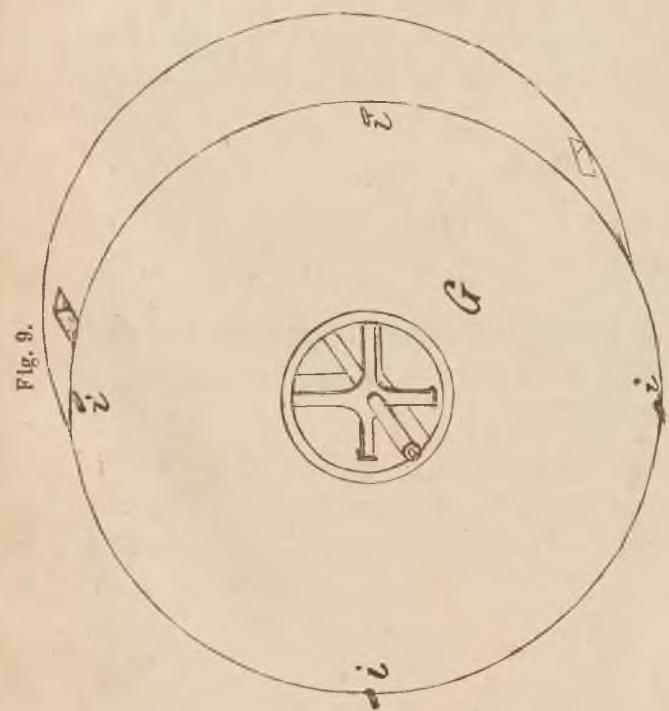

Fig. 9.

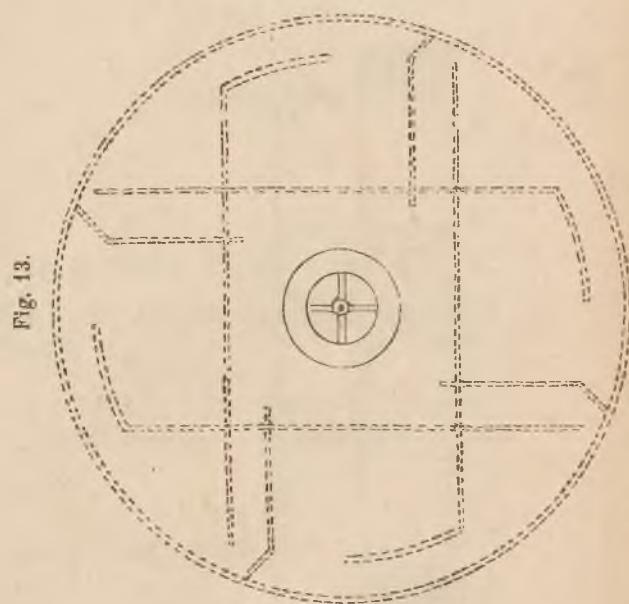

Fig. 13.

Fig. 15.

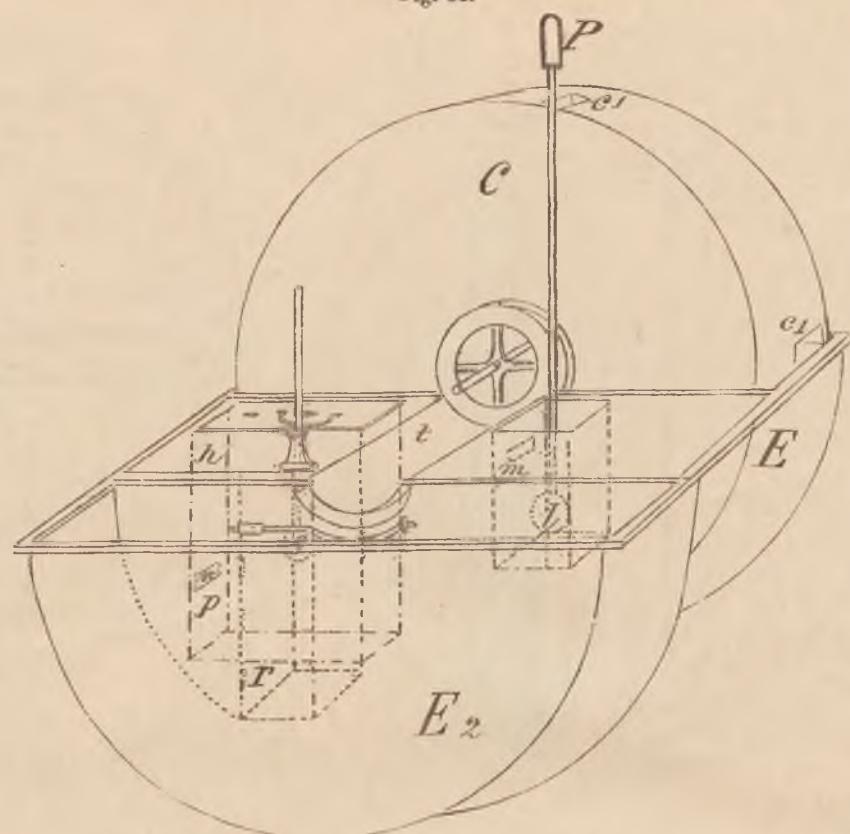

Fig. 14.

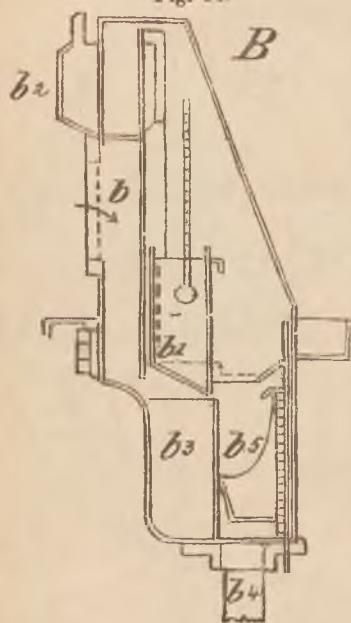

Fig. 16.

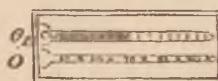
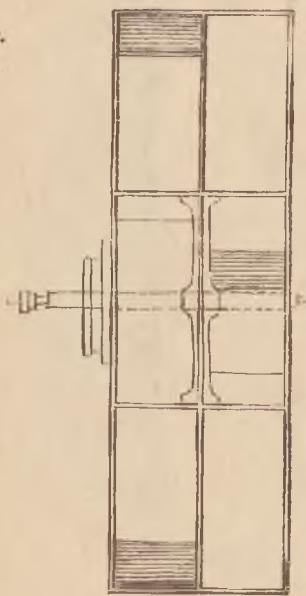
Fig.
17.

Fig. 18.

